

Publicerad 2008-04-12 20:56 av I....

pappa...

Pappa?

Idag kallade han mej skruttan.

Haha de kanske låter fånigt^^

Men det var det han kallade mej,

Innan allt rasade samman.

Jag märkte aldrig när det hände,

Ena ögonblicket så var allt bra,

Nästa sekund var det bara ett stort kaos.

Men på nått sätt kändes det konstigt,

Som när man kommer ihåg ett för länge sedan glömt minne.

Jag älskar honnom...?

Mamma säger att han också älskar mej,
det är bara det att han inte vågar säga det

Vadå älskar mej? jag förstår ingenting

Kan han inte bara säga det i sånna fall?

Vad är han rädd för?

Jag undrar om jag nånsin kommer få svar på dessa frågor.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren I.... med Poeter.se id #20703 innehar upphovsrätten